

Budapesten. Színészakadémiai növendék korában, 1897. jan. 25-én, a »Fővárosi Lapok« megdicsérte a »Bernardo Montilla« Gonzalo szerepében. 1898. máj. 1-én lépett a színpadra, előbb Nagyváradon játszik, mint a kolozsvári színház tagja, onnan Debrecenbe szerződött, Komjáthy Jánoshoz, hol 5 évig, közben egy évig Makó Lajosnál, Buda-Temesvárott, működött. 1904. szept. 8-án mutatkozott be a Víg-színházban, mint az intézet új tagja, a »Csendes szobák« c. drámában. Innen nem-sokára a Nemzeti Színházhoz szerződtek. 1923. ápr. 21-én örökös taggá nevezték ki. 1926. márc. 4-én a Kisfaludy Társaság Shakespeare-bizottsága kültaggá választotta meg. 1927. dec. 28-án elnyerte a Kisfaludy Társaság Greguss-jucalmát, III. Richárd kiváló alakításáért. 1928. novemberétől a Studió főrendezője. 1930. március 6-án ünnepelték meg Nemzeti Színházi tagságának 25-ik évfordulóját, amikor is a Kormányzó a III-ad osztályú polgári érdemkeresztel tüntette ki, pályatársai pedig átadták neki a Nemzeti Színházi emlékgyűrűt s az erről szóló oklevelet. Ápr. 3-án a Színművészeti Akadémia igazgatójává nevezték ki. Főbb szerepei: Denis (A diktátor), Kossuth Lajos (A híd), Henry de Guise (A férfi szíve), Tregnier Gerard (Az árnyék), Jézus (Igazi passio), Bellach (Ahol unatkoznak), Orvos (Dr. Nikodémusz), Des Prunelles (Váljunk el), Halben (Zenebohócok), Prospero (Vihar), Gyéresi Mihály (Szibéria), Petruccio (Makrancos hölgyek), Thomson (Névtelen hajó), D'Azyr (Mirett), továbbá Tanner John házassága, Solness építőmester, John Gabriel Borkmann, III. Richard, Macbeth, Hamlet, Cyrano címszerepei, stb. Színműfordításai: »Ne váljunk el!«, vj. 3 felv. Írta Pinero Arthur. (Hevesi Sándorral.) Bem. 1912. okt. 4. Nemzeti Színház. »Don Juan estéje«, dr. 15 képben. Írta Lenormand. Bem. 1930. máj. 2. U. o.

Nagy színjátszói tehetségét atyjától örökölte, de ez a tehetség sokáig nem tudott művészi formát ölteni. A fiatal Ódrynak sok akadállyal kellett megküzdenie, amíg odáig jutott, ahol ma van. Beszéde nehézkes, akadozó volt. Ám az erős akarat győzött a természetesen s ma Ódry a lehető leg-tökéletesebb beszédtechnikával rendelkezik.

Szerelmes színésznek indult s mint ilyen

inkább a társadalmi színművekben játszott. Ez a szerepkör azonban egyre tárgult s igen nagy skálává szélesedett. A szerelmes színészből néhány év múlva egyre elmélyedőbb Ibsen-interpretátor lett, majd meg Shakespearenek néhány nagy jellem-szerepét öltöztette egészen új formába.

Ódry a modern színjátszás mestere s egyenesen a maga útján jár, hadat üzenve, vagy inkább hátat fordítva mindenféle színpadi konvenciónak. Ő mindig egyéni és mindig érdekes, habár a lehető legegyszerűbb eszközökkel dolgozik. Ezért van, hogy a még nem egészen neki való szerepben is van egy-egy momentuma, ami játékát sikeressé teszi.

Korlátai, határai neki is vannak. A páthosz majdnem teljesen hiányzik belőle, sőt hiányzik néha a lendület is és mégis sikerre vitt több olyan szerepet, amelyet addig csak pathetikus előadásban véltek megoldhatni. Ódry teljesen a mai kor gyermeke, a mai kor művésze. Csupa ész és ideg. A szíve is csak ezeken keresztül szólal meg.

Nagy színpadismerő s lázas tevékenységgel egyedül csak hivatásának él. Ezért foglalkozik a rendezéssel is. Ebbeli tevékenységét már 1901-ben megkezdte Komjáthy János társulatánál. A Nemzeti Színháznál 1913-ban kezdett rendezni s ezen a téren is éppen olyan színvonalon működik, mint színészi szereplésében. Általában minden tevékenységében magasrendűség nyilvánul meg.

Ódry Attila, (pacséri), énekes szí-
nész (Ó. Lehel fia), sz. 1880. okt. 16-án,
Budapesten. Zeneakadémiát végzett, majd
1909-ben lépett a színpályára. A M. Kir.
Operához szerződött, melynek azóta állandó
tagja. Neje: Täuschler Mariska, kivel
1922. febr. havában lépett házasságra.

Ódry Gergely, (pacséri), színész, sz.
1873. febr. 25-én, Pacséron. Atyja —
Ódry Lehel testvére — rendőrkapitány
volt Budapesten. Színpályára lépett 1896.
nov. 26-án, Peterdi Sándornál. Tagja volt
a Népszínháznak, majd Serly Lajossal be-
járta a külföldet. Hazatérve Janovics Jenő,
Somogyi Károly, Komjáthy János, majd
Sebestyén Géza színtársulatánál működött.
1922-ben megülte 25 éves jubileumát.